

bleven provoceret af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen), idet det ærede Medlem sigtede paa en saadan Maade til mig, at ingen kunde være i Tvivl om, at det var mig, han mente.

Overfor den ærede Ordfører for det foreliggende Lovforslag skal jeg sige, at naar han udtalte Ønsket om, at Rigsdagsmænd ikke toge imod Dekorationer, kan jeg for saa vidt være ganske enig med ham, men jeg maa dog gøre den Bemærkning, at der er visse Rigsdagsmænd, som overhovedet ikke kunne sige nej til Dekorationer. F. Eks. for militære Embedsmænd gælder den Bestemmelse, at de ikke kunne sige nej til en dansk Dekoration og heller ikke lade være at gaa med den. Det staar ligefrem i de for Militæretaten gældende Bestemmelser, at de ved visse Lejligheder, naar de bære Uniform og gaa med Sabel, skulle bære deres danske Dekorationer. Ligeledes kunne de heller ikke, mig bekendt, sige nej til udenlandske Dekorationer. F. Eks. ved jeg, at militære Personer, der have faaet udenlandske Dekorationer og af en eller anden Grund, som jeg ikke behøver at nævne, ikke have haft Lyst til at bære en Dekoration fra det vedkommende Land, have faaet Paalæg om, at de skulde ansøge Kongen og Ordenskapitlet om Tilladelse til at bære de dem tildelte Dekorationer.

Jeg har gerne villet fremkomme med disse ganske simple faktiske Oplysninger. For mit eget Vedkommende vil jeg kun sige, at jeg mener, at det vilde være en heldig Foranstaltning, hvis det blev bestemt, at Embedsmænd ikke kunde modtage Dekorationer. Jeg mener, at det vilde være heldigt og i god Overensstemmelse med den Bestemmelse, vi have, nemlig at Embedsmænd ikke maa modtage Titler. Nu kan det siges: Ja, saa skulde enhver Embedsmand bestræbe sig for ikke at faa hverken Titler eller Dekorationer, men det, tror jeg, vil falde dem meget vanskeligt, hvis der ikke findes Lovbestemmelser derom: Tager man f. Eks. Professortitlen, er det klart, at en Læge, der faar tildelt en saadan Titel, vil have meget vanskeligt ved at sige nej, selv om han maaske i og for sig er en Modstander af Titelvæsenet. Det er nemlig en Titel, som bringer ham en direkte Indtægt. Der er ingen Tvivl om, at det gaar med en Læge, der er Professor, som f. Eks. med en kgl. Hofpølsefabrikant eller Hofskomager, at ligesom det skaffer disse forøget Afsætning af deres Varer, skaffer det

Lægen forøget Praksis; thi selv de, som ikke regne Titler for ret meget, gaa utvivlsomt hellere til en Læge, som er Professor. De ræsonnere uvilkaarligt som saa, at den Læge, som er Professor, maa være meget dygtigere end en ganske almindelig Læge. Derfor vil det være meget vanskeligt at faa en saadan Ting indført, medmindre der er en Lovbestemmelse, der siger, at den Art Titler ikke maa gives. Naar man har taget det Skridt at sige, at Embedsmænd ikke kunne modtage Titler, saa længe de ere Embedsmænd, synes jeg egentlig, det er i god Konsekvens dermed ogsaa at tage det Skridt at sige, at der ikke maa tildeles Embedsmænd Ordener.

Hvis man ikke tager det Skridt, vil den enkelte Embedsmand, som siger nej, naar han da overhovedet er i en saadan Situation, at han kan gøre det, komme i en noget underlig Stilling. Det store Publikum ved maaske ikke, at han har sagt nej. Det ved, at det er Regelen, at naar en Embedsmand har gjort god Tjeneste saa og saa længe, faar han en Dekoration, og ser det saa en Embedsmand, som ikke er dekoreret, ræsonnerer det let saaledes, at den vedkommende Embedsmand ikke har gjort tilstrækkelig Fyldest i sin Gerning.

Men naar der er saadanne Ting, som man i og for sig kunde ønske anderledes, er det ikke altid, man absolut selv følger det, som man i og for sig anser for det rigtige. Der er f. Eks. en anden Ting, som jeg ønsker, og som jeg synes vilde være fuldstændig rimelig, nemlig at vi indførte en Lovbestemmelse om, at Embedsmænd ikke kunde være Rigsdagsmænd. Jeg tror, det er meget uheldigt i og for sig, at de kunne være Rigsdagsmænd. Jeg tror, det let fører til et skævt Forhold. Embedsmænd kunne under deres Embedsgerning faa mange Ting at vide, som de f. Eks. kunne angribe Regeringen paa. Jeg vilde finde det til en vis Grad illoyalt, hvis en Embedsmand benyttede de Ting, han faar at vide i sin Embedsstilling, til at angribe den vedkommende Regering paa. Men paa den anden Side er det ganske givet, at fordi jeg har den Anskuelse, kunde det ikke falde mig ind at lade være med at stille mig som Rigsdagsmand, fordi jeg er Embedsmand. Naar det er noget, der eksisterer i Forvejen, naar det er noget, alle gøre, hvorfor skulde jeg saa ikke sige, at selv om jeg ogsaa synes, det er meget urigtigt, at Embedsmænd kunne blive Rigsdagsmænd, stiller jeg mig alligevel. Derfor kan man meget godt stemme